

מקור המאמר בזוהר פרשת נשא דף קכט ע"א-ב
מעלות וסגולות התשובה

רבי יצחק ורבי יהודה הוו אולי מאושׁא ללוֹד, אמר רבי יהודה (יצחק) נימא מילין דאוריתא ונוייל.

פתח רבי יהודה (ס"א יצחק) ואמר, (שמות כא) כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר וגו. מה כתיב בתריה, בעל הבור ישלים וגו. ומה על דא כה, מאן דגרים לאבאasha עלמא בחובוי על אהת בפה ובפה. אלא תוהנה דאף על גב דאבאиш עלמא, אמאי אית ליה תשובה, כמה דכתיב איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטא苍ם והשיב.

אלא ודאי דא מהניא להו, בגין דעבד תשובה, בביבול הויא עביד ליה מפש. דהא מה דפיגים לעילא, אתקין ליה, ובמה בתשובה. דכתיב איש או אשה כי יעשו וגו', והתודו את חטא苍ם והשיב, ותשובה אתקין כלל, אתקין לעילא, אתקין לתחא, אתקין לירמיה, אתקין לכל עלא.

פתח רבי יצחק (ס"א יהודה) אבתיריה ואמר, (דברים ז) בצר לך ומצואך כל הדברים האלה וגו'. בצר לך, מבאן דתשובה מעליא מבלא, עד לך ישרי

רבי יצחק ורבי יהודה היו הולכים מאושׁא ללוֹד. אמר רבי יהודה (יצחק), נאמר דברי תורה ונילא. פתח רבי יהודה (יצחק) ואמר, (שמות כא) כי יפתח איש בור או כי יכרה איש בר וגו. מה כתוב אחריו? בעל הבור ישלים וגו. ומה על זה כן - מי שגורם להסירה העולם בחטא苍ו על אהת בפה ובפה. אלא תמנוג, שאה על גב שמסrica העולם, למה יש לו תשובה, כמו שכתב איש או אשה כי יעשו וגו' והתודו את חטא苍ם והשיב?

אלא ודאי זה מועיל להם משום שעשה תשובה, בביבול הויא עושה אותו מפש. שהרי מה שפוגם למללה - תקון, ובמה? בתשובה, שכתב איש או אשה כי יעשו וגו', והתודו את חטא苍ם והשיב, ותשובה מתקנת הכל, מתקנת למללה - מתקנת למטה, מתקנת עצמו - מתקנת לכל העולם.

פתח רבי יצחק (יהודה) אחריו ואמר, (דברים ז) בצר לך ומצואך כל הדברים האלה וגו'. בצר לך - מבאן שתשובה מעלה מהכל עד שלא ישירה הדין מתזק כח, מי יעבירו

מה העולם ויסלקו? שהרינו ביוון ששוריה הدين, לא מסתלק עד שנשלם. אחר שנשלם ועשה תשובה, מתקוּן כל העולםות. משמע שבתוב ומוצאך כל הדברים האלה באחרית הימים, וכותב ושבת עד ה' אליהיך וגוי. כי אל רחומ ה' אליהיך וגוי.

באחרית הימים, מה יש כאן? אלא להכליל הכנסת ישראל, שהיא בגלות ונמצאת בצרותם, ולא עוזבת אותם לעולמים. וכן הקדוש ברוך הוא, אף על גב שמשרה דין בעולם, רוצחה שיחורי ישראל בתשובה להטיב להם בעולם זהה ובעולם הבא, ואין לך מי שעמד בפני התשובה.

בא ראה, אפלו הכנסת ישראל נקרת תשובה. ואם תאמר, (תשובה) עליונה (מעלה) (ואות עליונה) מכל מקום לא נמצאת - אלא זו נקרת תשובה, כשהזירرحمים לモלה, והיא חזרת על כל אותם אוכלוסים ומיניקותם. ותשובה מעלה - כשהנשא הרגש אליה ולוקחת אותה בזמן שהיא בתשובה, אז הכל מתקוּן למעלה ולמטה, ומתקוּן הוא וכל העולם.

דינה בעלים. בדבר דשרי דינה תקופ חיליה מאן עבר ליה מעלים ויסלק ליה. דהא (דף קכ"ב ע"ב) ביוון דשאיי דינה, לא אסתליך עד דישתלים. בתר דשתלים, ועבד תשובה, אתקיו עלמין בלה. משמע, בכתב ומוצאך כל הדברים האלה באחרית הימים, ובכתב ישבת עד י' אליהיך וגוי. כי אל רחום י' אליהיך וגוי.

באחרית הימים, מי איבא הבא. אלא לאכללא בנטה ישראל, דאייה בגולותא, ואשתכח בעאקו דלהו, ולא שבקה לון לעלמיין. ובגין פה קדשא בריך הוא אף על גב דאשרי דינה בעלים, בשי רידרין ישראל בתשובה, לאוטבא להו בהאי עלמן, ובעלמן דאתי, ולית לך מאן דקאים קמי תשובה.

תא חוי, אפילו בנטה ישראל, תשובה אקרי. ואי תימא (תשובה) עלאה (ס"א מעלה) (נ"א ואת עלאה מכל אחר לא שביה, אלא דא אקרי תשובה, פר אהדר רחמי לקלחה, והיא תבת על כל איפון אוכלסין יונקאו לון. ותשובה מעלה, פר את מסר נפשא לגביה, וגטיל לה בזמנא דאייה בתשובה, כדיין כלא אתתקן לעילא ותטא, ואתתקן הוא, וכל עלמן.

חַיְבָא חַד בְּעַלְמָא, קְלֻקִילָא דְכֹמֶה אַחֲרֵנוּ בְגִינִיה.
וּוְיַחַיָבָא, וּוְיַשְׁבִיבָה. הָא חַזִי, יוֹנָה, בְגִינִ
דְלָא בְעָא לְמַהְך בְּשַׁלְיחוֹתָא דְמַאיְרִיה, כַּמָה בְנִי נְשָׂא
הָוּ אַתְאָבִידּו בְגִינִיה בִימָא, עַד דְבָלָהו אַהֲרֹן עַלְזִי,
וְדָאַנוּ לֵיה בְדִינָא בִימָא, וְכַדִין אַשְׁתְּזִבוּ בְלָהָן,
וְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַס עַלְיהָ לְבָתָר, וְשִׁזְבָּבָ כַּמָה
אָוְכְלָסִין בְעַלְמָא. אִימְתַי. כְד אַהֲרֹן לְמַאיְרִיה מְגַזֵּן
עֲקִתִיה. הָרָא הִיא דְכַפְתִיב, (וינה ב) קְרָאתִי מְצָרָה לֵי אֶל
יְיַי וַיַּעֲנָנִי. וּכְתִיב, (תהלים קי"ח) מִן הַמִּצְרָא קְרָאתִי יְיַי עֲנָנִי
וּכְתִוב (תהלים קי"ח) מִן הַמִּצְרָא קְרָאתִי יְיַי עֲנָנִי בְמַרְחָבָ יְיַי וְגַו'.

בְמַרְחָבָ יְיַי וְגַו'.

רְשָׁע אֶחָד בְּעוֹלָם - בְגַלְלוֹ יִשְׁקַלְלָא לְכָמָה אֶחָדים. אוֵי
לְרַשְׁע, אוֵי לְשִׁכְנוֹי בא רַאַת, יוֹנָה, מְשׁוּם שְׁלָא רַצָּה לְלַכְתָּ
בְשַׁלְיחוֹת רַבּוֹןָ, כַּמָה אַנְשִׁים
הָיו אָוְדִים בְגַלְלוֹ בִּים, עַד
שְׁכָלָם חָרוּ עַלְיוֹ וְדָנוּ אֹתוֹ
בְדִין בִּים, וְאוֹנָצְלָו כְּלָם, וְאַחֲר
כֶּך הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רַחֲם
עַלְיוֹ, וְהַצִּיל כַּמָה אַוְכְלָסִים
בְעוֹלָם. מַתִּי? כְשַׁחוֹר לְרַבּוֹנוֹ
מְתוֹךְ צְרָתוֹ. זֶה שְׁכַתּוֹב (וינה ב)
קְרָאתִי מְצָרָה לֵי אֶל הֵי וַיַּעֲנָנִי.
וּכְתִוב (תהלים קי"ח) מִן הַמִּצְרָא קְרָאתִי יְיַי עֲנָנִי בְמַרְחָבָ יְיַי וְגַו'.

ספר אור הוזר (עמוד 384)

ג) אֲשֶׁר הַזָּכָה לְתַנְעָמָת לְצְדָקָה נֹרָא בְזָאת לְהַדְפִים סְפִירִים קְדוֹשִׁים לְשֵׁם שְׁמִים
אֲשֶׁר הַזָּכָה לְתַנְעָמָת לְצְדָקָה נֹרָא בְזָאת לְהַדְפִים סְפִירִים קְדוֹשִׁים לְשֵׁם שְׁמִים, כִי עַל יְדֵי כָל
הַאֲדֻקּוֹת שְׁנָוֹתָנִין, וּוּכְיַוְתֵן לְקַח הַגְּפָשָׁות וְלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְחִנּוֹת אָוּרִיתָא דְעַתִּיקָא סְתִימָה, מְכַל שְׁבָן
בְשְׁנָוֹתָנִין צְדָקָה בְשִׁבְיל וְהַבָּעֵצָמוּ בְדִי לְהַדְפִים סְפִירִים קְדוֹשִׁים, שְׁהַדְפָתָ סְפִירִים אַלְוָו בְעַצְמָוּ הַם
בְחִנּוֹת לְקִיחָת הַגְּפָשָׁת, שְׁהַמִּשְׁבַת הַתּוֹרָה, שְׁבוּדָא אֲשֶׁר חַלְקוּ שְׁזָבָה לְזִבּוֹת אֵת
הַרְבִּים לְהַאֲיר חַדּוֹשִׁי תּוֹרָה הַקְדוֹשִׁים לְכָל יִשְׂרָאֵל, וְעַל יְדֵי וְהַזָּנָחָה שְׁלָמָה, שְׁעַל יְדֵי וְהַ
נְמַשֵּׁך שְׁפָע טוֹבָה וּבְרָכָה וְכָל טוֹב לְבִתְיַה יִשְׂרָאֵל. (ספר לְקַוטִי הַלְכּוֹת קְדוֹשִׁין הַלְכָה ג, אֹות כב)

ד) הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַרְבִּים בְצְדָקָתוֹ בְסְפִירִים חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים שְׁהַמִּזְבֵּחַ בְחִנּוֹת קִיּוֹם הַתּוֹרָה, בּוֹדָאי אֵין

קְז לְשָׁכָרְוּ וּצְדָקָתוֹ עֲוֹמְדָת לְעַד, אֲשֶׁר לוּ

אָוְהָב בְסִיף לֹא יְשַׁבַּע כְסִיף וּמַי אָוְהָב בְּהַמּוֹן לֹא תְבִיאָה (קְדָלָת ה), דְרַשְׁוּ רְבּוֹתִינוּ וּכְרוֹנָם לְבָרְכָה,
וּמַוְבָּא בְפְרוֹשָׁ רְשִׁי": שְׁאָפָלוּ מַי שְׁאָוְהָב מִצּוֹת לֹא יְשַׁבַּע וּכוּ, כִי אִם כְשִׁישׁ בְּהָם מִצּוֹת שְׁתַתְקִים לְעַד
בְגַנּוֹן בְתִיבָת סְפִר תּוֹרָה וּבְגַנּוֹן בֵית הַמִּקְדָשׁ וּכְיַ מְכַל שְׁבָן כְשַׁפּוּעַל בְצְדָקָתוֹ לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים בְסְפִירִים
חֲדָשִׁים קְדוֹשִׁים שְׁהַמִּזְבֵּחַ בְחִנּוֹת קִיּוֹם הַתּוֹרָה לְכָל אֶחָד, בּוֹדָאי אֵין קְז לְשָׁכָרְוּ וּצְדָקָתוֹ עֲוֹמְדָת לְעַד, כִי

בְכָל פָעָם בְכָל דָוָרוֹת הַבָּאִים מִזְבֵּחַ אֶת יִשְׁאָאֵל שְׁתַתְקִים הַתּוֹרָה עַל יְדֵי אֲשֶׁר לוּ.
וְיה (תְּהִלִים קו) אֲשֶׁר שְׁוֹמְרִי מִשְׁפָט שְׁהָוָא הַתּוֹרָה שְׁשָׂוְרָה שְׁלָא תַשְׁתַבְחָה עַל יְדֵי שְׁמַזְבָּחָא אֶת הַרְבִּים
בְסְפִירִים קְדוֹשִׁים. וְיהו (שם) עֲוֹשֵׁי צְדָקָה בְכָל עַת עֲוֹשֵׁה צְדָקָה, כִי לְמַדְרִים בְסְפִירִים
שְׁמַמְנִיסִין קִיּוֹם הַתּוֹרָה בְעוֹלָם וּכו'.